

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

NÁZEV PRÁCE: Lektorská činnost v Divadle pod Palmovkou

AUTORKA: Anna Bura

VEDOUCÍ PRÁCE: doc. Radek Marušák

Poznámka na úvod: Na úvod svého posudku musím uvést, že ač jsem uveden jako vedoucí práce, byla se mnou konzultována jen velmi sporadicky a na závěrečnou podobu práce jsem měl vliv pouze minimální.

Cílem práce Anny Bury je zejména zmapovat historii, současný stav a perspektivy lektorské činnosti v Divadle pod Palmovkou. V divadle působí na pozici lektora už více než rok, spolu s Barbarou Tůmovou a Kristinou Liškovou stála u zrodu nové koncepce lektorské činnosti divadla a aktivně se na ni podílí.

V úvodních kapitolách se autorka zabývá východisky divadelního lektorství. V souvislosti s lektorskou prací by bylo možné otevřít mnoho témat, diplomantka však nezahluje čtenáře mnoha exkurzi a dává nahlédnout do základních mezinárodních dokumentů, v nichž je argumentace jasně obsažena. Diplomantka tuto oporu převádí do českého kontextu a hledá zejména vymezení role divadelního lektora – pedagoga v českém kontextu. Mapování teoretických východisek je tak přehledné, argumentačně zásadní a pro práci dostačující.

V dalších kapitolách se autorka již soustřeďuje na lektorskou činnost v Divadle pod Palmovkou. Autorka nás poučeně, a - díky osobnímu kontaktu s Barbarou Tůmovou, prvotní iniciátorkou lektorské činnosti v divadle – také zevrubně seznamuje s prvními edukačními projekty v divadle, aby nás následně seznámila s vizemi a plány nového týmu, jejich realizacemi, reflexí takového pojetí po prvním roce práce, z níž vyvozuje perspektivy a další plány. Struktura práce je tak velmi přehledná a logická. Musím konstatovat, že ač je autorka v samotném počátku své lektorské práce, nabízí (a spolu s ní i další pracovníci, kteří se na nabídce podílejí) již v této fázi velmi inspirativní lektorský program, a to jak v typové šíři nabídek programů, tak i v jejich obsahové propracovanosti. Zde je možná pouze jedna výtka – programy k jednotlivým inscenacím jsou popsány až příliš stručně a někdy tak může čtenáři uniknout provázanost jednotlivých kroků a jejich souvislost se samotnou inscenací. I přes tuto výtku je vzhled do současné podoby lektorské činnosti divadla velmi zajímavý a inspirativní a nezbyvá než doufat, že i naznačené vize dojdou svého naplnění.

Na závěr svého posudku připojuji malou doušku – věřím, že v budoucnosti nastane emancipace práce divadelního pedagoga do takové míry, že přestane být v pozici jakéhosi

„sluhy“ repertoáru, přestane být jedním z marketingových tahů divadla v době módnosti takového kroku. Nové pojetí profesionální umělecké instituce nespočívá v doplnění stavu o někoho, kdo bude pomáhat udržet divadlu diváka, ale v proměně myšlení o roli takové instituce na poli (nejen) uměleckého vzdělávání ve společnosti, regionu, na uvědomění si možností zásadnějších intervencí pomocí umění do proměn jednotlivců, komunit i celospolečenského vnímání významnosti umění nejen pro ty, kteří jsou pravidelnými či budoucími návštěvníky divadel, galerií, muzeí...

Přestože jakožto vedoucí práce nemusím pokládat otázky k obhajobě, navrhuji, aby diplomantka při obhajobě seznámila členy komise s plány lektorské práce v divadle v budoucnosti a bude-li čas i s tím, proč se ona sama přiklání spíše k užívání pojmu divadelní pedagog.

Práce je psána kultivovaným jazykem, bez formálních nedostatků.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

2.1.2017

doc. Radek Marušák